

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali dejstvo, da igralci binga plačajo del cene kartic, ki ustreza nagradam, pomeni dejansko potrošnjo blaga ali storitev za namene nastanka obdavčljivega dogodka DDV?
2. Ali je treba člen 11(A)(1)(a) v povezavi s členoma 17(5) in 19(1) Šeste direktive ⁽¹⁾, za namene pravil glede imenovalca pri izračunu odstotka deleža razlagati tako, da določa tako stopnjo harmonizacije, ki preprečuje, da bi se v različnih državah članicah na zakonodajni ali sodni ravni sprejele različne rešitve, na primer da bi se v davčno osnovo DDV vključil del cene kartic, namenjen izplačilu nagrad?
3. Ali je treba člen 11(A)(1)(a) v povezavi s členoma 17(5) in 19(1) Šeste direktive za namene določitve imenovalca pri izračunu odstotka deleža razlagati tako, da nasprotuje nacionalni sodni praksi, ki v primeru igre bingo v davčno osnovo DDV vključuje znesek, ki ustreza znesku nagrad, ki so ga vplačali igralci prek nakupa kartic?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, UL L 145, str. 1 – EE 09/01, str. 54.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 18. julija 2011 – Manuel Mesa Bertrán in Cristina Farrán Morenilla proti Novacaixagalicia

(Zadeva C-381/11)

(2011/C 290/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado Mercantil de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Manuel Mesa Bertrán in Cristina Farrán Morenilla

Tožena stranka: Novacaixagalicia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je posel o zamenjavi za kritje tveganja sprememb obrestne mere („interest rate swap“), ki ga kreditna institucija

ponudi stranki, s katero je predhodno podpisala hipotekarno kreditno pogodbo, treba šteti za storitev investicijskega svetovanja v smislu člena 4(1)(1) Direktive MiFID ⁽¹⁾?

2. Ali opustitev preizkusa primernosti iz člena 19(4) navedene direktive, ki ga kreditna institucija opravi za malega vlagatelja, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki sta jo sklenila vlagatelj in svetovalna kreditna institucija?
3. Če se storitev, ki je bila opravljena v skladu z navedenimi pogoji, ne šteje za storitev investicijskega svetovanja, ali že sam nakup kompleksnega finančnega instrumenta, kot je posel zamenjave glede obrestnih mer, ob opustitvi preizkusa ustreznosti iz člena 19(5) Direktive MiFID iz razlogov, za katere je odgovorna kreditna institucija, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki je bila sklenjena s to kreditno institucijo?
4. Ali je v skladu s členom 19(9) Direktive MiFID že samo dejstvo, da kreditna institucija ponudi kompleksen finančni instrument, ki je povezan s hipotekarnim posojilom, zadosten razlog za izključitev obveznosti izvedbe preizkusov primernosti in ustreznosti iz navedenega člena 19, ki jih kreditna institucija mora opraviti za malega vlagatelja?
5. Ali je za izključitev obveznosti, ki jih določa člen 19 Direktive MiFID, potrebno, da je finančni proizvod, s katerim je povezan ponujeni finančni instrument, podvržen pravnim standardom o zaščiti vlagatelja, ki so primerljivi s tistimi, ki jih zahteva navedena direktiva?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Barcelona (Španija) 19. julija 2011 – Isabel Elbal Moreno proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zadeva C-385/11)

(2011/C 290/05)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Isabel Elbal Moreno

Toženi stranki: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je s pojmom „pogoj zaposlitve“, na katerega se nanaša prepoved diskriminacije iz določbe 4 Direktive 97/81 ⁽¹⁾, zajeta starostna pokojnina – kot jo ureja španski sistem socialne varnosti – na podlagi plačevanja prispevkov, ki izhaja iz prispevkov, plačanih s strani delavca in zanj, v njegovem celotnem poklicnem življenju?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in se starostna pokojnina – kakršno ureja španski sistem socialne varnosti – na podlagi plačevanja prispevkov razume tako, da je zajeta s pojmom „pogoj zaposlitve“, na katerega se nanaša določba 4 Direktive 97/81, ali je prepoved diskriminacije iz navedene določbe treba razumeti tako, da onemogoča ali nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki zaradi dvojne uporabe „načela pro rata temporis“ od delavcev s krajšim delovnim časom v primerjavi z delavci s polnim delovnim časom zahteva sorazmerno daljše obdobje plačevanja prispevkov za pridobitev pravice do starostne pokojnine iz prispevkov v sorazmerno nižjem znesku glede na trajanje delovnega časa?
3. Kot dopolnilno vprašanje, ali je ureditev španskega sistema plačevanja prispevkov, dostopa in odmere starostne pokojnine za delavce s krajšim delovnim časom (iz sedme dodatne določbe SZSV) zajeta s pojmom „vidiki in pogoji plačil“, na katerega se nanaša prepoved diskriminacije iz člena 4 Direktive 2006/54 ⁽²⁾ in člena 157 prečiščene različice Pogodbe o Evropski uniji (prej člen 141 ES)?
4. Kot alternativno vprašanje, ali je posredno ali neposredno prepoved diskriminacije na podlagi spola iz določbe 4 Direktive 79/7 treba razumeti tako, da onemogoča ali nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki zaradi dvojne uporabe „načela pro rata temporis“ od delavcev s krajšim delovnim časom (v veliki večini ženske) v primerjavi z delavci s polnim delovnim časom zahteva sorazmerno daljše obdobje plačevanja prispevkov za pridobitev pravice do starostne pokojnine na podlagi prispevkov v sorazmerno nižjem znesku glede na trajanje delovnega časa?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC – Priloga: Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom, (UL L 14, str. 9).

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano), UL L 204, str. 23.

Pritožba, ki jo je 22. julija 2011 vložila Région Nord-Pas-de-Calais zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 12. maja 2011 v združenih zadevah T-267/08 in T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais in Communauté d'Agglomération du Douaisis proti Komisiji

(Zadeva C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Région Nord-Pas-de-Calais (zastopnika: M. Cliquennois in F. Cavedon, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Evropska komisija

Predlogi

- sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. maja 2011 v združenih zadevah T-267/08 in T-279/08 naj se razveljavi;
- predlogom, ki jih je na prvi stopnji predlagala Région Nord-Pas-de-Calais naj se ugoti;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v pritožbi navaja dva pritožbena razloga.

S prvim pritožbenim razlogom Région Nord-Pas-de-Calais očita Splošnemu sodišču, da ni preučilo očitkov, ki jih je navedla zoper odločbo Komisije C(2008) 1089 konč. z dne 2. aprila 2008, ki je bila umaknjena in nadomeščena z odločbo Komisije C(2010) 4112 konč. z dne 23. junija 2010, obe odločbi sta se nanašali na isto državno pomoč C 38/2007 (prej NN 45/2007). Pritožnica je navedla, da je nova odločba v resnici ustrezala predlogom, ki jih je predstavila v okviru svoje tožbe pred Splošnim sodiščem, ni pa ji bila dana možnost, da bi se v novem predhodnem upravnem postopku izjavila o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

V drugem pritožbenem razlogu pritožnica navaja kršitev pravice do obrambe in načela kontradiktornosti v upravnem postopku, ker naj bi Komisija ob sprejetju nove odločbe prekršila obveznost spoštovanja pravil postopka glede sprejetja nove odločbe. Spremenila naj bi namreč analizo glede zadevnega državnega ukrepa in revidirala metodo izračuna referenčnih obrestnih mer, ki so veljale v času dodelitve državne pomoči, ki je bila odobrena družbi Arbel Fauvet Rail SA.